

„Věřím, že už brzy budeme opět s chutí cestovat“, říká Marie Abrahámová

Průvodce je i psycholog

Richard Kozohorský, autor rozhovoru, foto archiv Marie Abrahámové

Osobnost: Marie Abrahámová

- > Narodena v Praze
- > Od roku 1965 průvodkyně Pražské informační služby
- > Ve Velkých Popovicích žije od roku 1988
- > Bývalá členka zastupitelstva i rady obce
- > Matka tří dětí a babička šesti vnoučat

► *Ten malý, nenápadný domek se tiskne v koutku zatáčky, jakoby nechtěl budit příliš pozornosti. Ať už zabočí z přivaděče od dálnice vlevo, nebo jede šikanou od kostela Panny Marie Sněžné dolů ke Kovářskému rybníku, mine ho šofér většinou bez povšimnutí. Jakoby ho tu cestou ztratila nějaká pohádka. Jen jeden z mnoha projíždějících možná mimoděk zahlédne na zdi vedle výkladního okna logo, elegantního, leč průsvitného šneka. Jinak žádná cedule, nápis, reklama, nic.*

Kdo ovšem vejde, najde tu všechno, co oku lahodí, a především pak příslib romantických dálek. A usměvavou paní Marii Abrahámovou, nestorku mezi věhlasnými průvodci a majitelku agentury CA UNISMA.

► **Jaký příběh v dětství to byl, paní Marie, který vás nakonec přivedl do kruhu průvodců? Mohu hádat? Měla jste v rodině strýčka, který vás neděli co neděli vodil po pražských památkách, a pod jeho vyprávěním krásněly. Takového strýčka, architekta, jsme měli s mým bratrem...**

MA: „Málem jste uhádl. Často jsem chodívala po Praze s rodiči, oba byli rodilí Pražáci, a poslouchala spolu s bratrem jejich vyprávění. Historie a její památky mě zkrátka okouzly od nepaměti. Pamatuji se, jak jsem objevovala Vyšehrad, Pražský hrad, Památník písemnictví, Rudolfinum... Bylo rozhodnuto. Hned po maturitě na hotelovce jsem se přihlásila na roční průvodcovský kurz Pražské informační služby. Přednášky týden co týden, těšila jsem se na exkurze po místech, která jsem milovala, a o to pečlivěji jsem si vedla poznámky tam, kam jsem zavítala poprvé. Moc zajímavý byl například půlroční kurz o židovské kultuře a zvycích, náslechy v židovské části Starého města doplňovaly teorii.“

► **Maturovala jste na hotelovce...Tak to budete mimo jiné i paní kuchařka. Koneckonců, doma jste si od plotny asi příliš neodpočinula.**

MA: „Vařit či péct, to jsou disciplíny, bez nichž bych se docela obešla. Naučit jsem se je musela, jinak bych neobstála.“

► **A přesto jste se gastronomii spíš vyhýbala?**

MA: „Dá se říct, že se i ona vyhýbala mně. Po studiu jsem pracovala v provozu tehdejšího podniku Interhotely Praha, mimo jiné v restauraci Expo 58 na Letné, pak také na letišti jako zástupkyně šéfa cateringu, přípravy jídel do letadel, přičemž dvakrát ročně jsme museli nabídnout nové sestavy jídel pro linky různých leteckých společností. Mimochodem, na jaře 1968 jsme pomáhali otvírat nové letiště a začátkem září pak vyčíslovali obrovské škody za okupanty zničená zařízení a zkažené zboží.“

„Průvodce by měl vystihnout, koho má před sebou.“

► **Ze zkušenosti vím, jak náročné je, aby byl průvodce žádán a prosperoval...**

MA: „Jak v Praze, tak i později po republice jsem byla průvodkyní všech věkových kategorií, turistů všech možných zájmů, jež promítali do všetečných dotazů o historii, legendách, přírodě...“

► **Pracoval jsem v osmdesátých letech pět let v Autoturistu jako stálý zástupce CK na bulharském černomořském pobřeží. V životě jsem se tolik nenamluvil.**

MA: „Nicméně bylo vaší povinností seznámit skupinu s místním průvodcem, s pravidly pobytu, a ta pravidla do omrzení připomínat. Teprve pak kontrolovat dodržování objednaných služeb. Průvodce je tak trochu i psycholog, měl by vystihnout, koho má před sebou, a poskytovat onu adekvátní, správnou míru informací a nezahlcovat posluchače příliš jmény ani daty.“

► **Je v zemích českých, moravských či slezských místo, kde jste ještě nebyla?**

MA: „Těch nádherných koutů v naší republice je jistě víc než těch, které jsem navštívila. Například Slezsko znám dost málo.“

► **Ptát se, jestli jste někdy vedla turisty hradem, mně přijde nepatřičné...**

MA: „Proč? Jistěže jsou objekty, kde bych se před návštěvníky neztratila, základní informace by se ode mne dověděly, ale abych se stala oficiální průvodkyní například na Křivoklátě, musela bych mít na základě zkoušky konkrétní specializaci.“

► **Pětapadesát let jste průvodkyní cestou necestou, vlastně dodnes. Jak se stalo, že jste se ocitla tady v té zatáčce u velkopopovického rybníku?**

MA: „Když synové dospěli, chtěli jsme si s manželem najít někde malý dům na důchod. Oba jsme v mládí často jezdili jižně od Prahy, tak nás to táhlo tímto směrem. A pak najednou, v Pasáži Lucerna, najdeme inzerát, který nabízel dům na okraji Velkých Popovic. Byl několik let neobydlený, dost v dezolátním stavu, nezavedená voda, ani kanalizace, a tak jsme se s manželem a syny pustili do práce. Byt v Praze jsme nechali dětem a my už zůstali trvale v Popovicích. Mladšímu ze synů se tady také zalíbilo a postavil si dům hned za rybníkem.“

„**Zákazníci si pochvalují, že si v době pandemie u nás mohou zboží vyzvednout i odeslat.**“

► **Chodníček je slepý, vede jen k vám, a řidič? Možná jeden z pěti ví, kdo jej ve dveřích vítá. A jaká kapitola z historie obce se tu skrývá.**

MA: „Samozřejmě, že jsem se zajímala o historii našeho domu, a už název sousedního Kovářského rybníka za ním budil mou zvědavost. Za pomoci pana Vlastimila Čelíkovského jsem zjistila, že tu opravdu bývala kovárna, první zmínka o ní je z roku 1795. Tehdejší cesta vedla po hrázi a pokračovala areálem dnešního pivovaru. Byla tady také první četnická stanice a v květnu 1945 ve zdejší šatlavě byl prý také vězněn pan Ferdinand Ringhoffer. Po válce tu byla první pošta a za ní na rybníce se hrál hokej, než byl postaven stadión.“

► **Vešel jsem do vašeho království, paní Marie, a málem jsem zapomněl pozdravit. Tolik půvabných věcí všude kolem, keramika, pohlednice, knížky – tady se na mne z přebalu dívá Jiří Menzel a jeho Pábitel – i knihy prodáváte...**

MA: „A jdu na odbyt. Jsem moc ráda.“

► **Upřímně, tady mě napadá mluvit o cestovním ruchu až na posledním místě.**

MA: „V obci jsme byli první podnikatelé od roku 1992. Nabízeli jsme dárkové předměty, knihy, rybářské potřeby pro rybáře na rybníky v okolí, autorskou keramiku, kterou jsem si vozila z různých míst země, stříbro, v 90. letech jsme tu měli sběrnou Fotolabu, tehdy ještě nebyly mobily a lidé hojně kupovali barevné filmy. S dobou se trochu měnila nabídka. Postupně jsme začali úspěšně spolupracovat s několika agenturami (Ticketart, Ticketportál, Colosseum atd.), takže si můžete u nás vybrat, rezervovat nebo přímo koupit lístky do divadel, na sport, koncerty, show, samozřej-

mě i za několik typů poukázek (Edenred, Sodexo a další), nebo vsadit Sazku. Od jara 2019 jsme rovněž Zásilkovnou. Zákazníci si pochvalují, že si v době pandemie u nás mohou zboží vyzvednout i odeslat.“

► **Poslouchám vás, opravdu v sobě průvodkyni neutajíte. Vidíte, ani já jsem netušil, co všechno se tu děje. Z vašich častých příspěvků ve Zpravodaji toliko vím, že organizujete výlety po okolí, vlastech českých, ale i do zahraničí.**

MA: „Cestování a turistika je opravdu naší hlavní činností. Nabízíme a spolu s Prago-tour či s firmou Travel&Transport zajišťujeme vícedenní výlety, ale i ty jednodenní, nebo jen procházky po našem nádherném okolí, to vše pro několik set klientů ročně. Už více než dvacet let. Naše průvodcovská praxe a zájem zákazníků o naše služby jsou naší stálou motivací. A jsou-li s naší nabídkou spokojeni a prožijí si ji podle svých představ – co víc si můžeme přát? Samostatnou kapitolou jsou dovolené, většinou pobytové, které nabízíme od cca padesáti cestovních kanceláří podle přání klienta. Někdy je v nabídce hotel, který při porovnání cen jednotlivých CK ve stejném termínu se liší i o tisíce. Nejžádanější je Středomoří, oblubu mají i maďarské termály, kde si rodiny s dětmi užijí spousty vodních atrakcí, a cesta není dlouhá. Máme i klienty, kteří mají zvláštní přání, např. spojení pobytu a poznání, ti pak od nás dostanou ‚zájezd na míru‘ včetně ubytování po trase.“

„**Nádherných koutů v naší republice je jistě víc než těch, které jsem navštívila.**“

► **S radostí, tak uvádíte svůj příspěvek v loňském letním Zpravodaji, informujete o červencové procházce okolím naší obce právě s panem Vlastimilem Čelíkovským. Jistě zážitek, vím, o čem mluvím, ale zajímalo by mě, jaká trasa Velkopopovickem je vaše nejoblíbenější?**

MA: „Okolí naší obce je krásné, bohaté na lesy, bohužel leckde napadené kůrovcem. Škoda jen, že cesty, kde se dřevo těžilo, jsou neschůdné. Doufám, že je firmy opět upraví, aby se dalo bezpečně chodit po okolí. Ráda procházím z Dubin lesy do lokality Doly u Nespek. Údolí Mokřanského potoka je na jaře také místem krásné procházky nebo z Krámských kolem hájovny pana Maršálka do Lomnice. A velmi ráda se o mém vztahu k naší obci a jejímu okolí podělím se čtenáři Zpravodaje. Ostatně, s manželem jsme se podíleli na jeho tvorbě.“

► **Prosím?**

MA: „Tehdejší starosta, pan Ing. Jan Maťátko, uvedl velkopopovický Zpravodaj po letech

znovu do pravidelného života spolu s paní magistrou Zdeňkou Valentovou, ředitelkou Základní umělecké školy. Texty se tehdy ještě psaly na psacím stroji! A když paní Valentová nestíhala měsíčník připravovat, přišel manžel s nápadem, že bychom se mohli do tvorby Zpravodaje zapojit. Rád fotil, lidé posílali texty, inzeráty... Stránky postupně přibývaly a adekvátně stoupal zájem lidí. Práce nás bavila, časopis jsme připravovali bez nároku na odměnu. Ale když manžel onemocněl, tvorbu časopisu jsme předali mladším.“

„**Místní si postěžují, a pak nepřijdou třeba na krásný koncert. To vám přijde až líto.**“

► **Dočetl jsem se v katalogu vaší agentury CA UNISMA, že letos plánujete tři vycházky a hned šestadvacet výletů. Promiňte, že zmiňuji slova českého génia Járy Cimrmana, ale nad onou přebohatou nabídkou zájezdů mě okamžitě napadla – A není to málo, Antone Pavloviči? – Ne, vážně, kdybyste byly alespoň tři... Prozradte mi, jak s vaší paní kolegyní Jiřinou Urbanovou tak obrovské penzum práce časově zvládáte? Jen ta organizace...! A to všechno covid necovid.**

MA: „Zvládáme, a ve třech. Kromě paní Jiřiny Urbanové spolupracuje i paní Dr. Jarmila Škochová. Věřím, že se náš život brzy dostane do standardních kolejí a budeme opět s chutí cestovat. A díky porozumění vedení obce i s našimi seniory. Dlužíme jim z loňska výlet do východních Čech a ráda bych přidala i jeden podzimní.“

► **Všiml jsem si ovšem, že nejen turismem živa je paní Marie Abrahámová, legendární průvodkyně. Hezky jste onehdy ve Zpravodaji zkritizovala spoluobčany zato, že ignorují obecní kulturní akce.**

MA: „Víte, místní si postěžují, jak málo kulturních akcí v obci je, a pak nepřijdou třeba na krásný koncert Základní umělecké školy. A byli v naší Vzorné knihovně různí významní hosté, např. Ljuba Skořepová, pan doktor Václav Větvička, herečka a malířka Iva Hütnerová... A v hledišti sotva patnáct posluchačů. To vám přijde až líto.“

► **Prozradte mi, když babička Marie zavítá mezi vnučata, jak často slýchává – babi, kdy zase přijdeš?**

MA: „Mám i dospělá vnučata, babičku tedy nepotřebují. Na rodinných setkáních si rádi popovídáme, teď si užívám nejmladší Anežku, která je roční roztomilá holčička, stále usměvavá, sluníčko. A s rodinou dcery žijí společně v domě a vnučku vidím denně.“

Smekám, a děkuji vám za rozhovor. ■